

fører ham langt videre ud, end han synes at have Herredømmet. Jeg har netop anstrengt mig for i mine Ræsonnementer at være saa nøgtern som muligt, og jeg synes ogsaa, dette Ræsonnement, som altsaa er mit Svar til de Herrer Forslagsstillere, er holdbart: Fiskerne, deres Bestyrelse og nogle af de Herrer Folketingsmænd har i denne Vinter søgt at interessere mig for at tage Vestkysthavnespørgsmaalet op til en samlet Løsning, men da jeg erfarer, at foregaaende Ministerier slet ikke har turdet røre ved denne Sag, og da jeg mener, at de Beløb, det drejer sig om, er overordentlig betydelige, svarer jeg ganske naturligt: Denne Sag kan Regeringen virkelig ikke have med at gøre i Vinter, den maa vente; vi maa have Lov til at undersøge Sagen ordentlig og kan ikke blive i Stand til at tage Stilling til dette Spørgsmaal i denne Samling. Noget helt andet er, om vi ikke i Øjeblikket kan gøre noget for Vestkystfiskeriet. Og dér bliver jeg staaende ved den Tanke at følge et Forslag, som forelaa i Ministeriet, om at indrette en lille Vestkysthavn ved Thyborøn Kanal i Forbindelse med et Moleanlæg. Det er ogsaa fra fiskerikyndig Side forsikret mig, at denne Havn i Øjeblikket vil blive en særdeles værdifuld Støtte for Vestkystfiskeriet. Dette vil altsaa faa de tre ganske gode Støttepunkter: Esbjerg, Thyborøn og Skagen; thi det er ikke rigtigt, naar man ikke vil respektere Skagen som Støttepunkt ogsaa for Vestkystfiskeriet.

Det forekommer mig, som sagt, at dette Ræsonnement er holdbart, og jeg synes, at det vilde have været rigtigere saavel af Fiskeriforeningens Bestyrelse, med hvem vi udførlig har drøftet denne Sag, som af de Herrer Folketingsmænd, om de efter at have bragt i Erfaring, at nu fremkom dette Lovforslag fra Regeringens Side, havde holdt det private Lovforslag tilbage. Saaledes som Forhandlingen har udviklet sig mellem os, har jeg haft svært ved at forstaa, at Virkningen af det private Lovforslag kunde blive nogen anden end den, at det nu heller ikke bliver til noget med Thyborøn-Forslaget i denne Omgang. Thi de Herrer mener dog vel ikke, at de kan gennemføre deres Lovforslag i denne Samling. Det vil jeg ikke tro muligt, at nogen kunde tænke sig. Men naar det ikke kan ske, og naar Lovforslaget kædes sammen med Thyborøn-Forslaget, bliver den uvægerlige Følge, at vi ikke i Aar kan faa dette vedtaget, og det beklager jeg. Det kan muligvis være

rigtigt nok, at der skal gøres mere, meget mere end Gennemførelsen af Thyborøn-Forslaget, men det er dog trods alt en Realitet, at Vestkystfiskeriet faar et lille Støttepunkt ved Thyborøn Kanal med temmelig god Afstand til de to andre Havne. Og denne Realitet synes jeg, man skulde paaskønne; man skulde i alt Fald føje mig saa vidt, at man sagde: Det Lovforslag, som er fremsat af Regeringen, er i sig selv en god Ting; derfor vil vi støtte det og lade det passere uhindret; men til Gengæld maa vi opfordre Regeringen til i øvrigt at tage Vestkysthavnespørgsmaalet op til Undersøgelse. Dertil har jeg erklæret mig villig. Det har ikke været min Mening ved kraftige Betegnelser eller stærke Udtryk at ville saare eller fornærme nogen; men jeg tror i øvrigt, at de Udtryk, jeg har anvendt, meget godt kan forsvares.

Formanden: Folketingsmanden for Svendborg Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Stærcke: Blandt de Udtalelser, som den højtærede Minister nu lod falde, er der en enkelt, jeg med Glæde indkasserer, nemlig den højtærede Ministers bestemte Erklæring om, at han ikke har noget imod Anlægget af en Havn, om hvilken der kan opvokse en By. Efter min Mening er det en af de Ting i hele den samlede Plan, som har størst samfundsmæssig Betydning, at denne Fiskerihavn skal blive et Udgangspunkt, et nyt Fortætningssted for vort Erhvervsliv.

Angaaende vort Fiskeris Udviklingslinie har jeg hævdet Betydningen af Kutterfiskeriet, men jeg saa i forskellige af den højtærede Ministers Udtalelser Antydninger af, at en af Grundene til, at Sagen nu skulde opsættes, var, at man vilde overveje en ny Udviklingslinie i Retning af Trawlfiskeri; den højtærede Minister sagde oven i Købet i Gaar, at dette var en Idé, som rørte sig hos mange Fiskere. I Dag fik vi at vide, at det er den højtærede Ministers egen Idé; han tænkte sig Muligheden af en Udvikling, som Privatkapitalen ikke kan magte, men som Fiskerne kan magte, og som kan forenes med det nuværende selvstændige Fiskeri — en Idé, som den højtærede Minister ikke kan gaa ud fra, at nogen anden skal have forstaaet overhovedet eksisterede. Jeg vilde være særdeles glad ved at faa at vide, hvor de Fiskere findes, som har tænkt sig at skabe Andels-Trawlfiskeri.